

[Paul Holt.]

pege paa til Bestyrkelse af, at en saadan Fremgangsmaade som den, der er valgt, er mulig og kan føre til et Resultat.

Det forekommer mig at være lidet klædeligt, at det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlggaard angriber de Folk, der er gaaet ind i Kampen for Sydslesvig paa den Maade, han gjorde det, f. Eks. ved at fremdrage — uden Navns Nævnelser — visse Personer, som har indtaget en bestemt Stilling i Aaret 1940 i Forholdet til den politiske Udvikling her i Landet. Der er dog ogsaa andre Mennesker, der har gjort en Indsats, deriblandt nogle, der har ydet meget Arbejde; det forekommer mig, at saadan burde det ærede Medlem ikke have optraadt.

Jeg vil gerne takke den højtærede Arbejds- og Socialminister for det Svar, jeg fik. Det var jo ikke noget udtømmende Svar. Det ventede jeg heller ikke; det er ganske urimeligt at vente et saadant paa nærværende Tidspunkt. Men vi har nu faaet at vide, at man i Ministeriet arbejder med de Spørgsmaal, som blev fremført i mit Indlæg, selv om man endnu ikke mere indgaaende har taget dem op. Jeg tænker her f. Eks. paa Spørgsmaalet om Fjernelsen af Sygekassegrænsen og Spørgsmaalet om almindelige Børnetilskud; det er naturligvis beklageligt, at man paa et Tidspunkt, hvor man rundt omkring i Verden allerede har arbejdet med dette Spørgsmaal i flere Aar, i Danmarks Socialministerium endnu ikke har taget denne Sag op til nøje og grundig Overvejelse. Vi har vel Lov til at tro, at naar den højtærede Arbejds- og Socialminister møder sine skandinaviske Kolleger til Sommer, vil han faa Lejlighed til at høre om de Erfaringer og de Planer, man har i de andre nordiske Lande; maaske dette ogsaa kan bevirke, at den danske Regering vil gøre en Indsats for, at vort Land paa ny kan vinde en virkelig pæn og smuk Stilling paa disse Omraader. Vi vil jo senere faa Lejlighed til at komme tilbage til alle disse Spørgsmaal, saa jeg skal ikke gaa nærmere ind paa dem nu i denne Forbindelse.

Jeg vil gerne takke den højtærede Justitsminister for det Svar, han gav, gaaende ud paa, at man i Justitsministeriet ikke paatænker noget Forslag om Amnesti for Personer, der er under Afstraffelse, men at den højtærede Minister henholder sig til det, man har naaet ved den Lov, der er vedtaget, om Tilbagegivelse af visse borgerlige Rettigheder til de Personer, der er straffet for, hvad man kalder mindre Forseelser.

Som jeg havde Lejlighed til at bemærke i mit første Indlæg, vil jeg atter nu udtale, at det staaer saaledes for mig, at den økonomiske Situation, som Danmark er i, opfordrer til Samling om Opgaverne. De Meddelelser, den højtærede Forsyningsminister kom med om den nærmeste Fremtid her i Danmark, var jo ikke opmuntrende, og det er sundt, at det danske Folk bliver stillet Ansigt til Ansigt med disse Fremtidsmuligheder, det er sundt, at man faar Lov til at se Virkeligheden i Øjne, og at man ikke foregøgler sig en eller anden lys og lykkelig Fremtid, men at vi bliver klar over, at vi kun ved fælles Anstrengelser, ved Kamp, naar igennem de Vanskeligheder, vi er i nu.

Vi lever i en ny Situation i Verden. Vi oplever, at der er sket mangt og meget ude i de store Lande. Ogsaa her i Danmark er der sket mangt og meget. Der er foregaaet en Udvikling paa det sociale Omraade, som naturligvis ogsaa vil give politiske Resultater. Der er mange, der har været i Kamp, ogsaa i Besættelsestiden, været med i Frihedskampen og har prøvet forskellige Oplevelser i den Forbindelse. Og mange af dem, der har haft disse Oplevelser dengang, staaer nu som desillusionerede og skuffede Mennesker.

Men der er ogsaa andre, der har været med i alt dette, og som er vendt tilbage med den Forstaaelse og den Fornemmelse, at de har en særlig Opgave at røgte i vort Folk. Oplevelserne i Besættelsestiden var stærke, vi kan ikke slippe dem, og vi føler, at det, at vi kom levende igennem, betyder, at vi nu har faaet et Kald at gaa ind under, et Arbejde, vi skal gøre. Vi vil prøve paa at bevare noget af den Inspiration, som vi i Besættelsestiden oplevede i Kampen for Danmarks Fællesskab. Og jeg vil tro, at der trods alle de mange Skuffelser, der kan være, og trods det, at store Dele, ja, de største Dele af den danske Befolkning er vendt tilbage til de gamle Baner og finder sig vel tilpas inden for de gamle overleverede Rammer, er der alligevel adskillige Mennesker i dette Land, som føler Trang til noget nyt, en ny positiv Politik, frigjort fra alle de gamle Fraser, og som føler sig drevet ind i et Arbejde med Politik paa nøgtern og saglig Maade. Det er det, jeg vil ønske maa lykkes i den kommende Tid paa vor Rigsdag, at vi netop samles om et sagligt Arbejde.

Stærke: Jeg skal tillade mig at efterlyse nogle borteblevne Spørgsmaal. Jeg rettede det Spørgsmaal til den højtærede